

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 25. oktobra 2017*

„Predhodno odločanje – Uredba (EU) št. 604/2013 – Določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države – Člen 27 – Pravno sredstvo – Obseg sodnega nadzora – Člen 29 – Rok za izvedbo predaje – Neizvedba predaje v predpisanem roku – Obveznosti odgovorne države članice – Prenos odgovornosti – Zahteva po odločitvi odgovorne države članice“

V zadevi C-201/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (upravno sodišče, Avstrija) z odločbo z dne 31. marca 2016, ki je na Sodišče prispela 12. aprila 2016, v postopku

Majid Shiri, znan tudi kot Madzhdi Shiri,

ob udeležbi

Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, A. Tizzano, podpredsednik, L. Bay Larsen (poročevalec), T. von Danwitz, J. L. da Cruz Vilaça in A. Rosas, predsedniki senatov, E. Juhász, A. Borg Barthet, M. Safjan, D. Šváby, sodniki, A. Prechal, sodnica, E. Jarašiūnas in M. Vilaras, sodnika,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodni tajnik: K. Malacek, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 14. marca 2017,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za M. Shiri W. Weh in S. Harg, odvetnika,
- za avstrijsko vlado G. Hesse, agent,
- za češko vlado M. Smolek in J. Vláčíl, agenta,
- za vlado Združenega kraljestva C. Crane in S. Brandon, agenta, skupaj z D. Blundellom in M. Gray, barristers,

* Jezik postopka: nemščina.

- za švicarsko vlado E. Bichet, agent,
- za Evropsko komisijo G. Wils in M. Condou-Durande, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 20. julija 2017

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 27(1) ter 29(1) in (2) Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (UL 2013, L 180, str. 31, v nadaljevanju: Uredba Dublin III).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru preizkusa pritožbe M. Shirija, iranskega državljana, znanega tudi kot Madzhdi Shiri, zoper odločitev Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (zvezni urad za priseljevanje in azil, Avstrija) (v nadaljevanju: urad), s katero je bila njegova prošnja za mednarodno zaščito razglašena za nedopustno, odrejena njegova prostovoljna vrnitev ali odstranitev in ugotovljeno, da je njegova odstranitev v Bolgarijo zakonita.

Pravni okvir

Uredba (ES) št. 1560/2003

- 3 V poglavju III Uredbe Komisije (ES) št. 1560/2003 z dne 2. septembra 2003 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 343/2003 o določitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 200), kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 118/2014 z dne 30. januarja 2014 (UL 2014, L 39, str. 1), je opredeljena vrsta pravil o izvajanju predaje zadevne osebe v odgovorno državo članico v smislu Uredbe Dublin III.
- 4 Člen 8(1) te uredbe določa:

„Pristojna država članica je dolžna omogočiti, da pride do predaje prosilca za azil čim hitreje in da nič ne ovira njegovega prihoda. Država članica, če je to potrebno, določi kraj na svojem ozemlju, kjer bo prosilec za azil predan ali kjer bo izročen pristojnim organom, pri čemer upošteva geografske omejitve in prevozna sredstva, ki so na voljo državi članici, ki izvaja predajo. [...]“

Uredba Dublin III

- 5 V uvodnih izjavah 4, 5 in 19 Uredbe Dublin III je navedeno:

„(4) Sklepi [Evropskega sveta na posebnem zasedanju v Tampereju 15. in 16. oktobra 1999] navajajo tudi, da bi moral [skupni evropski azilni sistem] v kratkem času vključevati tudi jasen in izvedljiv način za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil.

(5) Tak način bi moral temeljiti na objektivnih, poštenih merilih za zadevne države članice in osebe. Zlasti bi moral omogočati hitro določitev odgovorne države članice, da bi se zagotovil učinkovit dostop do postopkov za priznanje mednarodne zaščite in ne bi bil ogrožen cilj hitre obravnave prošenj za mednarodno zaščito.

[...]

(19) Da se zagotovi učinkovita zaščita pravic zadevnih oseb, bi bilo zlasti v skladu s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah treba vzpostaviti pravne zaščitne ukrepe in pravico do učinkovitega pravnega sredstva v zvezi z odločitvijo o predaji v odgovorno državo članico. Da se zagotovi spoštovanje mednarodnega prava, bi morale učinkovito pravno sredstvo proti takim odločitvam obsegati tako preučitev uporabe te uredbe kot tudi pravnega in dejanskega stanja v državi članici, v katero je predan prosilec.“

6 Člen 3(1) te uredbe določa:

„Države članice obravnavajo vsako prošnjo za mednarodno zaščito državljanu tretje države ali osebe brez državljanstva, ki prošnjo vloži na ozemlju katere koli izmed članic, tudi na meji ali na tranzitnem območju. Prošnjo obravnava ena sama država članica, in sicer tista, ki je za to odgovorna glede na merila iz poglavja III.“

7 Člen 17(1), prvi pododstavek, navedene uredbe določa:

„Z odstopanjem od člena 3(1) se lahko vsaka država članica odloči, da obravnava prošnjo za mednarodno zaščito, ki jo v njej vloži državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, tudi če tako obravnavanje ni njena odgovornost glede na merila iz te uredbe.“

8 Člena 22 in 25 te uredbe določata pravila glede odgovora na zahtevo za sprejem oziroma na zahtevo za ponovni sprejem.

9 Člen 27(1) in (3) Uredbe Dublin III določa:

„1. Prosilec [ima] pravico do učinkovitega pravnega sredstva v obliki pritožbe zoper odločitev o predaji ali ponovnega dejanskega in zakonskega pregleda te odločitve pred sodiščem ali rzsodiščem.

[...]

3. Za namene pritožb zoper ali ponovnega pregleda odločitev o predaji države članice v svojem nacionalnem pravu določijo:

(a) da ima prosilec na podlagi pritožbe ali ponovnega pregleda pravico ostati v zadevni državi članici do zaključka postopka pritožbe ali ponovnega pregleda, ali

(b) da se predaja avtomatično odloži in da takšna odložitev preneha veljati po preteku razumnega obdobja, v katerem bi sodišče ali rzsodišče po natančni preučitvi zahteve za odlog moralo odločiti, ali pritožbi ali ponovnemu pregledu zahteve odobri odložilni učinek, ali

(c) da ima zadevna oseba možnost, da v razumnem obdobju od sodišča ali rzsodišča zahteva odložitev izvršitve odločitve o predaji, dokler se obravnava njegova pritožba ali poteka ponovni pregled. Države članice z odložitvijo predaje do sprejetja odločitve o prvi zahtevi za odlog zagotovijo, da je na voljo učinkovito pravno sredstvo. Vse odločitve glede odložitve izvršitve predaje se sprejmejo v razumnem obdobju, ki omogoča podrobno in natančno preučitev zahteve za odlog. V odločitvi, da se izvršitev odločitve o predaji ne odloži, so navedeni razlogi za takšno odločitev.“

10 Člen 29(1) in (2) te uredbe določa:

„1. Predaja prosilca ali druge osebe iz člena 18(1)(c) ali (d) iz države članice, ki poda zahtevo, v odgovorno državo članico, se izvede v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, ki poda zahtevo, po posvetu med zadevnima državama članicama, kakor hitro je to praktično izvedljivo in najkasneje v šestih mesecih po odobritvi zahteve, da bo druga država članica sprejela ali ponovno sprejela zadevno osebo ali končni odločitvi o pritožbi ali ponovnem pregledu, če v skladu s členom 27(3) obstaja odložilni učinek.

[...]

2. Kadar se predaja ne opravi v roku šestih mesecev, je odgovorna država članica oproščena svoje obveznosti sprejema ali ponovnega sprejema zadevne osebe, odgovornost pa se nato prenese na državo članico, ki poda zahtevo. Ta rok se lahko podaljša na največ eno leto, če predaja ni bila možna, ker je zadevna oseba v zaporu, ali na največ osemnajst mesecev, če zadevna oseba pobegne.“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 11 M. Shiri je vstopil na ozemlje držav članic prek Bolgarije, države članice, v kateri je 19. februarja 2015 vložil prošnjo za mednarodno zaščito.
- 12 Nato je 7. marca 2015 vložil prošnjo za mednarodno zaščito v Avstriji. Urad je 9. marca 2015 od bolgarskih organov zahteval, naj M. Shirija ponovno sprejmejo.
- 13 Bolgarski organi so to zahtevo za ponovni sprejem prejeli 23. marca 2015.
- 14 Urad je 2. julija 2015 zahtevo M. Shirija za mednarodno zaščito razglasil za nedopustno, odredil njegovo prostovoljno vrnitev ali odstranitev in ugotovil, da je njegova odstranitev v Bolgarijo zakonita.
- 15 M. Shiri je to odločitev izpodbijal pred Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče, Avstrija) skupaj z zahtevo, naj se navedeni pritožbi prizna odložilni učinek. To sodišče je, ne da bi se izreklo o zadnjenavedeni zahtevi, 20. julija 2015 navedeno odločbo razglasilo za nično z obrazložitvijo, da bi moral urad zaradi ranljivosti M. Shirija, ki je posledica njegovega zdravstvenega stanja, preučiti, ali je ta lahko uveljavljal možnost, določeno v členu 17(1) Uredbe Dublin III.
- 16 Urad je po tej razglasitvi ničnosti z novo odločbo z dne 3. septembra 2015 prošnjo za mednarodno zaščito, ki jo je vložil M. Shiri, razglasil za nedopustno, odredil njegovo prostovoljno vrnitev ali odstranitev in ugotovil, da je njegova odstranitev v Bolgarijo zakonita.
- 17 M. Shiri je to odločbo pri Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče) izpodbijal s pritožbo, ki je na navedeno sodišče prispela 17. septembra 2015, skupaj z zahtevo, naj se navedeni pritožbi prizna odložilni učinek. M. Shiri je v dopolnilnem stališču z dne 23. septembra 2015 navedel, da je odgovornost države članice za obravnavo njegove prošnje za mednarodno zaščito zaradi izteka šestmesečnega roka za predajo, kot je opredeljen v členu 29(1) in (2) Uredbe Dublin III, istega dne prešla na Republiko Avstrijo.
- 18 Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče) je navedeno pritožbo zavrnilo s sodbo z dne 30. septembra 2015, ne da bi se izreklo o zahtevi za priznanje odložilnega učinka te pritožbe. Glede trditve M. Shirija v njegovem dopolnilnem stališču z dne 23. septembra 2015 v zvezi z iztekom šestmesečnega roka, kot je opredeljen v členu 29(1) in (2) Uredbe Dublin III, je razsodilo, da je po razglasitvi ničnosti odločbe urada z dne 2. julija 2015 in po vrnitvi zadeve v novo odločanje temu uradu nov šestmesečni rok začel teči od takrat, ko je predaja M. Shirija postala mogoča, to je od sedmega dne po prejemu pritožbe, ki jo je vložil, torej od 24. septembra 2015. Zato je

Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče) menilo, da je za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo je vložil M. Shiri, še vedno odgovorna Republika Bolgarija in se ta odgovornost medtem ni prenesla na Republiko Avstrijo.

- 19 M. Shiri je nato zoper to sodbo vložil revizijo pri predložitvenem sodišču.
- 20 Navedeno sodišče meni, da je treba, še preden se odloči o morebitnem izteku roka za predajo, ki velja za M. Shirija, preveriti, ali se prosilec za mednarodno zaščito lahko sklicuje na morebiten prenos odgovornosti za obravnavanje njegove prošnje za zaščito zaradi izteka tega roka in ali je lahko posledica zgolj tega izteka tak prenos odgovornosti.
- 21 V teh okoliščinah je Verwaltungsgerichtshof (upravno sodišče, Avstrija) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je treba določbe [Uredbe Dublin III], ki se nanašajo na pravico do učinkovitega pravnega sredstva zoper odločbo o predaji, zlasti člen 27(1) te uredbe, glede na uvodno izjavo 19 navedene uredbe razlagati tako, da prosilec za azil lahko uveljavlja prenos odgovornosti na državo članico, ki daje zahtevo, zaradi izteka šestmesečnega roka za predajo (člen 29(2) v povezavi s členom 29(1) [Uredbe Dublin III])? “

Če se na to vprašanje odgovori pritrdilno:

2. Ali pride do prenosa odgovornosti v skladu s členom 29(2), prvi stavek, [Uredbe Dublin III] že samo z zamujenim rokom za predajo ali pa se za prenos odgovornosti zaradi izteka roka zahteva tudi, da odgovorna država članica odkloni obveznost za sprejem ali ponovni sprejem zadevne osebe?“

Predlog za ponovno odprtje ustnega postopka

- 22 M. Shiri je po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 20. julija 2017 z dopisom, ki je v sodno tajništvo Sodišča prispel 6. septembra 2017, predlagal, naj se odredi ponovno odprtje ustnega dela postopka. V utemeljitvi tega predloga je M. Shiri trdil, da je bilo v sklepnih predlogih načeto pravno vprašanje glede izračuna roka iz člena 29(1) Uredbe Dublin III, ki ga predložitveno sodišče Sodišču ni predložilo in glede katerega torej ni mogel predstaviti svojih stališč.
- 23 Glede tega člen 83 Poslovnika Sodišča temu omogoča, da po opredelitvi generalnega pravobranilca kadar koli odredi ponovno odprtje ustnega dela postopka, zlasti če je v zadevi treba odločiti na podlagi pravne trditve, o kateri stranke niso razpravljale.
- 24 Vendar je treba v obravnavanem primeru ugotoviti, da Sodišče vsekakor meni, da ni treba sprejeti stališča glede pravnega vprašanja o izračunu roka iz člena 29(1) Uredbe Dublin III, ki ga omenja M. Shiri. Poleg tega Sodišče meni, da ima po opredelitvi generalne pravobranilke vse potrebne elemente za odločanje in da so bili ti elementi predmet razprav pred Sodiščem.
- 25 Zato ni treba odrediti ponovnega odprtja ustnega dela postopka.

Vprašanja za predhodno odločanje

Drugo vprašanje

- 26 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem, ki ga je treba preučiti naprej, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 29(2) Uredbe Dublin III razlagati tako, da če se predaja ne izvrši v šestmesečnem roku, opredeljenem v členu 29(1) in (2) te uredbe, se odgovornost v celoti prenese na državo članico, ki daje zahtevo, ne da bi morala odgovorna država članica odkloniti sprejem ali ponovni sprejem zadevne osebe.
- 27 V skladu s členom 29(1), prvi pododstavek, Uredbe Dublin III se predaja zadevne osebe izvede, kakor hitro je to praktično izvedljivo in najkasneje v šestih mesecih po odobritvi zahteve, da bo druga država članica sprejela ali ponovno sprejela to osebo, ali po končni odločitvi o pritožbi ali ponovnem pregledu, če obstaja odločilni učinek.
- 28 Glede zadnjenavedenega je iz člena 27(3)(c) te uredbe razvidno, da kadar nacionalno pravo določa, da ima zadevna oseba možnost od sodišča ali razsodišča zahtevati odložitev izvršitve odločitve o predaji, dokler čaka na izid njegove pritožbe ali ponovnega pregleda, mora sodišče, ki zadevo obravnava, o tej zahtevi odločiti v razumnem roku in svojo odločbo obrazložiti, če navedeno zahtevo zavrne.
- 29 Člen 29(2) navedene uredbe določa, da kadar se predaja ne opravi v roku šestih mesecev, je odgovorna država članica oproščena svoje obveznosti sprejema ali ponovnega sprejema zadevne osebe, odgovornost pa se nato prenese na državo članico, ki zahtevo poda.
- 30 Iz te določbe izhajajo, da ta določa prenos odgovornosti na državo članico, ki daje zahtevo, ne da bi se ta prenos pogojeval s katerim koli odzivom odgovorne države članice (glej po analogiji sodbo z dne 26. julija 2017, Mengesteab, C-670/16, EU:C:2017:587, točka 61).
- 31 Ta razlaga je poleg tega skladna s ciljem hitre obravnave prošelj za mednarodno zaščito, navedenim v uvodni izjavi 5 Uredbe Dublin III, pri čemer v primeru zamude pri postopku za sprejem ali ponovni sprejem zagotavlja, da se obravnava prošnje za mednarodno zaščito opravi v državi članici, v kateri je prosilec za mednarodno zaščito, zato da se ta obravnava dodatno ne odloži (glej po analogiji sodbo z dne 26. julija 2017, Mengesteab, C-670/16, EU:C:2017:587, točka 54).
- 32 Navedena razlaga se odraža tudi v pravilih glede predaj, določenih v poglavju III Uredbe št. 1560/2003.
- 33 Namreč, medtem ko člen 8 te uredbe odgovorni državi članici nalaga dolžnost, da omogoči, da pride do predaje prosilca za azil čim hitreje, nobena določba navedene uredbe tej državi članici ne daje možnosti, da se – po tem, ko je na podlagi člena 22 ali 25 Uredbe Dublin III izrecno ali implicitno sprejela zahtevo za sprejem ali ponovni sprejem – znova izreče o svoji volji glede sprejema ali ponovnega sprejema zadevne osebe.
- 34 Ob upoštevanju navedenega je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 29(2) Uredbe Dublin III razlagati tako, da če se predaja ne izvede v šestmesečnem roku, opredeljenem v členu 29(1) in (2) te uredbe, se odgovornost v celoti prenese na državo članico, ki daje zahtevo, ne da bi morala odgovorna država članica odkloniti sprejem ali ponovni sprejem zadevne osebe.

Prvo vprašanje

- 35 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 27(1) Uredbe Dublin III v povezavi z uvodno izjavo 19 te uredbe razlagati tako, da se lahko prosilec za mednarodno zaščito v okviru pritožbe zoper odločitve o predaji, sprejeto glede njega, sklicuje na iztek šestmesečnega roka, kot je opredeljen v členu 29(1) in (2) navedene uredbe.
- 36 Člen 27(1) Uredbe Dublin III določa, da ima prosilec za mednarodno zaščito pravico do učinkovitega pravnega sredstva v obliki pritožbe zoper odločitve o predaji ali v obliki ponovnega dejanskega in zakonskega pregleda te odločitve pred sodiščem ali razsodiščem.
- 37 Obseg pravnega sredstva, ki je na voljo prosilcu za mednarodno zaščito zoper odločitve o predaji, ki je bila sprejeta v zvezi z njim, je pojasnjen v uvodni izjavi 19 te uredbe, v kateri je navedeno, da bi morale učinkovito pravno sredstvo, ki je z navedeno uredbo uvedeno zoper odločitve o predaji, zato da se zagotovi spoštovanje mednarodnega prava, na eni strani obsegati preučitev uporabe te uredbe in na drugi preučitev pravnega in dejanskega stanja v državi članici, v katero je prosilec predan (sodba z dne 26. julija 2017, Mengesteab, C-670/16, EU:C:2017:587, točka 43).
- 38 Poleg tega je iz sodne prakse Sodišča razvidno, da je treba ob upoštevanju zlasti splošnega razvoja sistema določitve države članice, odgovorne za preučitev prošnje za azil, vložene v eni od držav članic, zaradi sprejetja Uredbe Dublin III in ciljev iz te uredbe člen 27(1) navedene uredbe razlagati tako, da se mora pravno sredstvo, ki ga ta člen določa, nanašati med drugim na spoštovanje postopkovnih jamstev, določenih z navedeno uredbo (glej v tem smislu sodbo z dne 26. julija 2017, Mengesteab, C-670/16, EU:C:2017:587, točke od 44 do 48 in navedena sodna praksa).
- 39 Vendar je treba, natančneje, postopke sprejema in ponovnega sprejema, ki jih določa Uredba Dublin III, izvesti ob spoštovanju več zavezujočih rokov, med katerimi je šestmesečni rok, omenjen v členu 29(1) in (2) te uredbe. Čeprav je namen teh določb določitve mej teh postopkov, tako kot merila iz poglavja III navedene uredbe prispevajo tudi k določanju odgovorne države članice. Kot je namreč razvidno iz točk od 30 do 34 te sodbe, je posledica izteka tega roka, ne da bi bila izvedena predaja prosilca iz države članice, ki daje zahtevo, v odgovorno državo članico, prenos odgovornosti z druge države članice na prvo v celoti (glej po analogiji sodbo z dne 26. julija 2017, Mengesteab, C-670/16, EU:C:2017:587, točke od 50 do 53).
- 40 V teh okoliščinah mora sodišče, ki odloča o pravnem sredstvu zoper odločbo o predaji, da se zagotovi, da je bila izpodbijana odločba o predaji sprejeta na podlagi pravilne uporabe navedenih postopkov, imeti možnost, da preuči trditve prosilca za mednarodno zaščito, v skladu s katerimi naj bi bila ta odločba sprejeta ob kršitvi določb iz člena 29(2) Uredbe Dublin III, pri čemer naj bi država članica, ki daje zahtevo, na dan sprejetja navedene odločbe že postala odgovorna država članica zaradi predhodnega izteka šestmesečnega roka, kot je opredeljen v členu 29(1) in (2) te uredbe (glej po analogiji sodbo z dne 26. julija 2017, Mengesteab, C-670/16, EU:C:2017:587, točka 55).
- 41 Tako je treba navesti, da je, drugače kot pri rokih, ki so bili predmet zadeve, v kateri je bila izdana sodba z dne 26. julija 2017, Mengesteab (C-670/16, EU:C:2017:587), in ki določajo meje za vložitev zahteve za sprejem, cilj rokov, določenih v členu 29 Uredbe Dublin III, ne samo določitev mej za sprejetje, ampak tudi za izvršitev odločbe o predaji.
- 42 Iz tega sledi, da se lahko ti roki iztečejo po sprejetju odločbe o predaji. Navesti je sicer treba, da v zadevi, ki je predmet postopka v glavni stvari, zadevna oseba trdi, da se je šestmesečni rok, kot je opredeljen v členu 29(1) in (2) te uredbe, iztekel po dnevu sprejetja odločbe o predaji.

- 43 V zvezi s tem pristojni organi države članice, ki daje zahtevo, v takem položaju ne morejo opraviti predaje zadevne osebe drugi državi članici in so, nasprotno, zavezani po uradni dolžnosti sprejeti potrebne določbe za priznanje odgovornosti prve države članice in za takojšnji začetek obravnavanja prošnje za mednarodno zaščito, ki jo je vložila ta oseba.
- 44 Vendar mora ob upoštevanju, prvič, cilja, navedenega v uvodni izjavi 19 Uredbe Dublin III, da se v skladu s členom 47 Listine o temeljnih pravicah zagotavlja učinkovito varstvo zadevnih oseb, in drugič, cilja, navedenega v točki 31 te sodbe, da se zagotavlja hitra določitev države članice, odgovorne za obravnavo prošnje za mednarodno zaščito, v interesu prosilcev za tako zaščito in v interesu dobrega splošnega delovanja sistema, uvedenega s to uredbo, prosilec imeti na voljo učinkovito in hitro pravno sredstvo, ki mu omogoča, da se lahko sklicuje na iztek šestmesečnega roka, kot je opredeljen v členu 29(1) in (2) navedene uredbe, pri čemer do tega izteka pride po sprejetju odločbe o predaji.
- 45 Glede tega v obravnavanem primeru pravica, ki je z avstrijsko ureditvijo priznana prosilcu za mednarodno zaščito, da se v okviru pritožbe zoper odločbo o predaji, sprejeto glede njega, sklicuje na okoliščine, ki so nastale po sprejetju te odločbe, izpolnjuje to obveznost po določitvi učinkovitega in hitrega pravnega sredstva.
- 46 Iz zgoraj navedenih preudarkov sledi, da je treba člen 27(1) Uredbe Dublin III v povezavi z uvodno izjavo 19 te uredbe in člen 47 Listine o temeljnih pravicah razlagati tako, da mora imeti prosilec za mednarodno zaščito na voljo učinkovito in hitro pravno sredstvo, ki mu omogoča, da se sklicuje na iztek šestmesečnega roka, kot je opredeljen v členu 29(1) in (2) navedene uredbe, pri čemer do tega izteka pride po sprejetju odločbe o predaji. Pravica takega prosilca, določena z nacionalno ureditvijo, kot je ta v postopku v glavni stvari, da se v okviru pritožbe zoper odločbo o predaji, sprejeto glede njega, sklicuje na okoliščine, ki so nastale po sprejetju te odločbe, izpolnjuje to obveznost po določitvi učinkovitega in hitrega pravnega sredstva.

Stroški

- 47 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

- Člen 29(2) Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ali oseba brez državljanstva je treba razlagati tako, da če se predaja ne izvrši v šestmesečnem roku, opredeljenem v členu 29(1) in (2) te uredbe, se odgovornost v celoti prenese na državo članico, ki daje zahtevo, ne da bi morala odgovorna država članica odkloniti sprejem ali ponovni sprejem zadevne osebe.**
- Člen 27(1) Uredbe št. 604/2013 v povezavi z uvodno izjavo 19 te uredbe in člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da mora imeti prosilec za mednarodno zaščito na voljo učinkovito in hitro pravno sredstvo, ki mu omogoča, da se sklicuje na iztek šestmesečnega roka, kot je opredeljen v členu 29(1) in (2) navedene uredbe, pri čemer do tega izteka pride po sprejetju odločbe o predaji. Pravica takega prosilca, določena z nacionalno ureditvijo, kot je ta v postopku v glavni stvari, da se v okviru pritožbe zoper odločbo o predaji, sprejeto glede njega, sklicuje na okoliščine, ki so nastale po sprejetju te odločbe, izpolnjuje to obveznost po določitvi učinkovitega in hitrega pravnega sredstva.**

Podpisi

